

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 2.

Vydána dne 7. ledna 1925.

Obsah: 2. Vyhláška o provedení úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů.

2.

Vyhláška ministra financí ze dne 18. prosince 1924

o provedení úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů.

A.

Deposita.

I. Dovoz z Maďarska do Československa.

§ 1.

Předmět dovozu.

(1) Podle úmluvy s vládou království Maďarského ze dne 13. července 1923 o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů (vyhlášené dne 1. listopadu 1924, č. 225 Sb. z. a n., nadále prostě „úmluva“), která nabyla mezinárodní působnosti dnem 30. října 1924, mohou býti dovezena z Maďarska do Československa (čl. I., bod 1., úmluvy) deposita uložená v den, kdy za jejich vydání bude na příslušném místě žádost podána, na území království Maďarského v úschově u

- a) jakýchkoli úřadů,
- b) státních pokladen,
- c) veřejných notářů a

d) peněžních ústavů, jimiž rozumí se též úvěrní družstva (bod 2. zápisu z 13. července 1923 k úmluvě). Deposita uložená u soukromých bankéřů, kteří provozují po živnostenskému obchody depositní, nejsou předmětem úmluvy; mohou však býti předána některému peněžnímu ústavu (úvěrnímu družstvu). Po-

tom ovšem může býti za uvolnění a dovoz takto přenesených deposit žádáno.

(2) Nerozhoduje, jsou-li předměty tyto uloženy na území maďarském podle smlouvy o úschově, t. j. podle vůle obou smluvních stran, či byly-li z jiného důvodu přeneseny z území státu československého na území státu maďarského (čl. I., bod 9., úmluvy).

(3) Deposity rozumějí se cenné papíry, vkladní knížky, podílní knížky, podílní listy, pojistky a jiné listiny (zejména listiny právní), cizí valuty, mincované i nemincované (zpracované i nezpracované) drahé kovy (na př. zlaté a stříbrné mince, šperky, zlaté a stříbrné náčiní a pod.), perly a drahokamy (čl. I., bod 1., úmluvy).

(4) Vklady na knížky a hotovosti uložené v rakousko-uherských nekolokovaných korunách na t. zv. depositních účtech nejsou deposity ve smyslu svrchu uvedené úmluvy.

(5) Titry předválečného nezajištěného dluhu uherského (renty) mohou býti dovezeny pouze s maďarským nostrifikačním označením, poněvadž čl. VI. depositní úmluvy, pokud připouští dovoz rent bez maďarského nostrifikačního označení, byl již předstižen rozhodnutím Reparační komise o vyřizování protestů proti maďarskému územnímu označení.

(6) Podle tohoto rozhodnutí byly maďarské renty, pokud podmínkám tohoto rozhodnutí vyhovovaly, již z maďarského územního bloku propuštěny.

§ 2.

Kdo může žádati za dovoz.

(1) Za dovoz deposit mohou žádati zpravidla (viz § 5, předposlední odstavec) jen

osoby, které již dne 26. července 1921 (v den účinnosti mírové smlouvy Trianonské) byly vlastníky deposit, za jichž dovoz žádají, a to:

1. osoby fyzické, které v den, kdy podávají žádost za dovoz, jsou československými státními příslušníky a mají řádné bydliště mimo oblast království Maďarského [čl. I., bod 1., lit. a), úmluvy];

2. osoby právnické a obdobné samostatné jednotky hospodářské (na př. veřejné obchodní společnosti, družstva svépomocná, společnosti s obmezeným ručením, akciové společnosti, svazy, zájmová sdružení a pod.), pokud již dne 26. července 1921 měly sídlo na území republiky Československé [čl. I., bod 1., lit. b), úmluvy];

3. správy odkazů, darů, stipendií a nadací co do deposit, která jsou vlastnictvím těchto právních podmětů, bylo-li podle článku 249. mírové smlouvy Trianonské nebo jiným pro království Maďarské závazným způsobem zjištěno, že hodnoty tyto připadají republice Československé (§ 5 vyhlášky, čl. I., bod 6., úmluvy);

4. municipia a obce, které mírovou smlouvou Trianonskou celým svým územím připadly republice Československé; ostatní jen potud, pokud jde o majetek, který jim bude přiznán úmluvou o rozdělení obecního jmění mezi oba státy (čl. I., bod 7., úmluvy);

5. úřady státní co do deposit jimi spravovaných, pokud deposita patří státu československému nebo některé z osob ad 1. až 4. tohoto paragrafu uvedených (na př. kauce); je-li však vlastnictví deposita sporno, může býti vydání takového úředního deposita provedeno teprve, až bude po právu závazně zjištěno vlastnictví (bod 3. zápisu k úmluvě). Případy, kde by vlastnictví stalo se sporným, nechť oznámí úřady neprodleně svým ústředním úřadům.

(2) O depositech sirotčích pokladen platí úmluva zvláštní (čl. I., bod 2., odst. 2., úmluvy).

(3) Dovozy deposit soukromých osob je dobrovolný, jen na zvláštní žádost oprávněného přípustný (čl. I., bod 1. a 3., a čl. VIII. úmluvy).

§ 3.

Lhůta pro žádosti.

(1) Lhůta k žádostem za vydání a dovoz deposit není v úmluvě přesně obmezena. Krá-

lovský maďarský ministr financí může však 4 měsíce po účinnosti úmluvy, t. j. nejdříve od 1. března 1925 stanoviti propadnou lhůtu 60 dnů pro žádosti další (čl. I., bod 3., odst. 2., úmluvy).

(2) Proto jest záhodno podati žádost co nejdříve, nejpozději do 4 měsíců ode dne účinnosti úmluvy.

(3) Bude-li zmíněná propadná lhůta stanovena, což bude uveřejněno zvláštní vyhláškou, mohou osoby, které nabyly československého státního příslušenství úředním povolením nebo opcí, podati žádost v další lhůtě tříměsíční počínajíc dnem, kdy dosáhly úředního povolení, nebo dnem, kdy opění prohlášení bude přijato (čl. I., bod 3., odst. 2., úmluvy); odkazům, darům a nadacím běží tato 60denní lhůta teprve ode dne, kdy bude závazně zjištěno, že příslušné hodnoty připadají republice Československé (čl. I., bod 6., odst. 2., úmluvy).

§ 4.

Kde se má žádost podati.

(1) Žádost podati jest dvojmo (doklady ovšem jednoduše) buď přímo u maďarského depositního místa, u něhož jest depositum v úschově (§ 1 vyhlášky), nebo u československého finančního úřadu pro vyměřování přímých daní I. stolice (t. j. u berní správy, na Slovensku a Podkarpatské Rusi u finančního ředitelství) příslušného podle bydliště (sídla) žadatelova (čl. I., bod 3., úmluvy).

(2) Žádost může vlastník podati buď sám nebo zmocněncem.

(3) Československé peněžní ústavy se zmocňují, aby od žadatelů oprávněných k dovozu svých deposit z Maďarska žádosti přijímaly a řádně doložené je předkládaly buď tuzemským berním správám (finančním ředitelstvím) svého sídla nebo je zasílaly samy do Maďarska příslušným schovacím místům. Depositum podle těchto žádostí uvolněná mohou sem dovézt také pro své zákazníky.

(4) Úřady státní a jiné veřejné úřady, správy odkazů, darů, stipendií, jakož i municipia a obce jak na Slovensku a Podkarpatské Rusi, tak v ostatním území republiky Československé nechť podají žádosti řádně doložené a svědčící maďarskému místu depositnímu prostřednictvím poštovního úřadu šekového v Praze nebo filiálky Zemské banky v Bratislavě.

§ 5.

Co musí žádost obsahovati.

(1) V žádosti nutno uvést:

1. jméno, přesné bydliště (adresu, hlavní sídlo), a pokud jde o osoby fyzické, státní příslušnost vlastníka deposita,

2. jméno (název) a sídlo depositního místa (přesná adresa a pokud možno též příslušný finanční okres),

3. předmět (obsah) deposita (přesně podle depositní listiny),

4. od které doby jest žadatel vlastníkem deposita, tak aby bylo zřejmo, že jest vlastníkem aspoň již od 26. července 1921,

5. od které doby nalézá se depositum v úschově u maďarského depositáře, tak aby bylo patrné:

a) jsou-li deponované hodnoty nepřetržité u depositních míst v § 1 jmenovaných od 26. července 1921 do dne podání žádosti,

b) kde se nalézala deposita 1. března 1919,

c) jde-li o případy jinaké.

(2) Doklady žádosti:

a) osoba fyzická, aby prokázala, že v den podání žádosti jest československým státním příslušníkem, připojí domovský list nebo potvrzení politického úřadu, a že má řádné bydliště v Československu nebo jinde než na území království Maďarského, doloží potvrzením místního úřadu policejního;

b) osoba právnická nebo jiná samostatná jednotka hospodářská (§ 2 vyhlášky) na důkaz, že měla dne 26. července 1921 hlavní sídlo na území republiky Československé, připojí stanovy a výpis z obchodního rejstříku nebo jiné úřední potvrzení.

(3) Správy darů, odkazů, stipendií, muni-
cipií a obcí musí přiložit potvrzení zemského politického úřadu (na Slovensku ministra s plnou mocí pro správu Slovenska), že jde o deposita, která podle čl. 249. mírové smlouvy Trianonské připadla republice Československé.

(4) Byly-li deponované hodnoty od 26. července 1921 v nepřetržité úschově u některého z depositářů vyjmenovaných v § 1 této vyhlášky, netřeba nijakého dalšího průkazu vlastnictví (čl. I., bod 1., odst. 2., úmluvy).

(5) Maďarský depositář má však právo podati důkaz o tom, že takto předpokládaného vlastnictví tu nebylo.

(6) V případě, že tomu tak (odst. 4.) ne-
bylo, nutno jest na důkaz vlastnictví přiložit:

a) jde-li o hodnoty nabyté do 1. března 1919, soupisový seznam o přihlášce deposita k československému soupisu podle vládních nařízení č. 85, 110, 126, 141, 184 a 185 Sb. z. a n. z r. 1919;

b) jde-li o hodnoty nabyté po 1. březnu 1919, výpis z obchodních knih, úřední nebo jinou listinu nebo jiný průkaz přípustný v civilním řízení soudním, který osvědčuje žadatelovo vlastnictví deposita.

(7) Při kumulativních (hromadných) de-
positech, t. j. takových, při nichž způsob ulo-
žení (seznam, oddělené obálky atd.) nasvěd-
čuje této jejich vlastnosti, může sice deponent
(na př. peněžní ústav) podati za své zákazní-
ky příslušnou žádost o vydání, musí však roz-
hodně přiložit seznam těchto svých zákazník-
ů a hodnot každému z nich náležejících (kon-
signaci) a musí o všech požadovaných hodno-
tách a o každém jednotlivém vlastníku
dokázati, že jsou splněny podmínky uvedené
v článku I. úmluvy, tak jakoby vlastník sám
žádost podával (čl. III., odst. 2., úmluvy).

(8) Musí tudíž peněžní ústav vyžádati si od
vlastníků deposit veškeré doklady uvedené
v §§ 5 a 6 této vyhlášky a k seznamu je přilo-
žit právě tak jako o svých papírech vlastních.

(9) Nebyl-li žadatel sám vlastníkem depo-
sita již dne 26. července 1921 (tedy nabytí-li
deposita po tomto dni na př. koupí nebo de-
dictvím), musí v žádosti uvést údaje v tomto
paragrafu (odst. 1., ad 1.—5.) naznačené
o vlastníku deposita ze dne 26. července 1921
a předložit o něm průkazy v odst. 2., a) a b),
tohoto paragrafu uvedené právě tak, jakoby
vlastník deposita ze dne 26. července 1921
sám za vydání jeho žádal. V tom případě není
potřebí údajů ani dokladů o osobě žadatelově
kromě udání jména a adresy; zemřel-li vlast-
ník deposita ze dne 26. července 1921, nutno
udati a prokázati jeho státní příslušnost a po-
slední bydliště.

(10) Žádosti (srov. § 4, odst. 1.) jsou bez
kolku (čl. I., bod 5., úmluvy). Podati lze je
v jazyku státním (oficiálním) nebo v jazyku
kterékoli národní menšiny v republice Česko-
slovenské.

§ 6.

Maďarská dávka z majetku
a jiné dávky.

(1) Hodnoty, které podle úmluvy budou
vydány, nebudou postiženy v Maďarsku ani

dávkou z majetku ani jinou dávkou (čl. I., bod 5., úmluvy).

(2) Rozhodným dnem pro maďarskou dávku z majetku (výkup majetku) jest den 20. prosince 1920.

(3) Hodnoty, kterých příslušník československý nabyl do 20. prosince 1920, jsou již proto, že patřily v tento rozhodný den cizinci, podle maďarských předpisů od dávky osvobozeny.

(4) Nabyl-li československý příslušník po 20. prosinci 1920 od některé osoby, která je v Maďarsku podrobena dani zvané „výkup majetku“ (Vagyonszállás), titrů státního dluhu uherského vydaných před 28. červencem 1914 (titry předválečného dluhu), za které svého času nebyla zapravena maďarská daň zvaná „výkup majetku“, musí tato daň býti zapravena před skutečným vydáním (srov. ovšem § 1, poslední odstavec, vyhlášky a čl. I., bod 5., odst. 2., úmluvy).

(5) U jiných hodnot, kterých československý příslušník nabyl po 20. prosinci 1920 od některého příslušníka maďarského, musí ten, kdo žádá o vydání, v žádosti uvést jejich bývalého majitele (jméno a bydliště); této povinnosti není, byly-li hodnoty ve zmíněný den v otevřeném depositu u některého schovacího místa uvedeného v § 1 této vyhlášky, anebo byly-li koupeny na burse nebo získány od některé z osob označených v § 2 této vyhlášky (čl. I., bod 5., odst. 3., úmluvy).

(6) Způsob nabytí, jde-li o hodnoty získané po 20. prosinci 1920, musí však býti v žádosti vždy udán a doklady, které žadatel o tom má, povinen jest k žádosti přiložit (čl. I., bod 5., poslední odstavec, úmluvy).

§ 7.

Zástavní a jiná práva váznoucí na depozitech v Maďarsku.

(1) Úmluvou nejsou nikterak dotčena soukromá práva, na př. právo zástavní nebo jiné, ani právo správní, které by se deposit dotýkalo (čl. I., bod 8., úmluvy).

(2) Je-li tedy na př. depositum zástavou za pohledávku, ať soukromou (lombard), ať veřejnou (kauce za dávky veřejné), nemůže býti uvolněno bez souhlasu depositního místa.

(3) Rovněž nemůže, nesouhlasí-li depositář, býti vydáno depositum žadateli, je-li deposi-

tář podle soukromého nebo správního práva povinen vydati je osobě jiné.

§ 8.

Řízení povolovací (dovoz).

(1) Nebyla-li žádost zaslána přímo depositnímu místu v Maďarsku, nýbrž podána u tuzemské berní správy (finančního ředitelství), zapíše tento úřad žádost do zvláštního záznamu a zašle oba její stejnopisy, je-li řádně sepsána a doložena, i s doklady nejdéle do 14 dnů královskému maďarskému finančnímu ředitelství příslušnému podle depositního místa (v Budapešti královskému maďarskému inspektoru daní [čl. I., bod 3., úmluvy], jemuž zaslati jest žádost také tehdy, je-li pochybnost, které finanční ředitelství jest k rozhodnutí místně příslušné).

(2) Žádosti neúplné nebo nedoložené vrátí úřad žadateli s patřičným poučením.

(3) O tom, jsou-li dány podmínky uvolnění, rozhodují jediné a výhradně příslušné úřady maďarské (finanční ředitelství, v Budapešti královský maďarský inspektor daní, o depozitech odkazů, darů, stipendií a nadací, municipií a obcí, jakož i o případech pochybných královský maďarský ministr financí po případě se souhlasem příslušného ministra); finanční úřad československý se touto otázkou vůbec nezabývá (čl. III., odst. 1., úmluvy).

(4) Do zamítavého rozhodnutí, pokud nebylo vydáno královským maďarským ministerstvem financí, nýbrž úřadem jemu podřízeným, lze podat prostřednictvím československého ministerstva financí v Praze stížnost dohlédací u královského maďarského ministerstva financí v Budapešti (čl. III., odst. 1., úmluvy).

(5) Výměr uvolňující depositum, který vydá příslušný úřad maďarský, jest zároveň povolením k vývozu deposita z Maďarska.

(6) Skutečnou dopravu obstarají si jednotlivci buď sami nebo, jak již naznačeno, prostřednictvím některého peněžního ústavu (§ 4 této vyhlášky).

(7) Poštovní úřad šekový v Praze a filiálka Zemské banky v Bratislavě dovezou deposita státních úřadů, jakož i deposita správy darů, odkazů, stipendií a nadací i deposita municipií a obcí (§ 4 této vyhlášky).

§ 9.

Dodatečné označení dovezených cenných papírů podle vl. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

(1) Podle vyhlášky ze dne 5. května 1923, č. 93 Sb. z. a n., netřeba zpravidla dovezených cenných papírů dodatečně označovati.

(2) Jen obsahuje-li papír splatnosti (kupony) dospělé do 10. května 1923, nemohou tyto splatnosti býti v tuzemsku vypláceny, nejsou-li řádně označeny nebo provázeny t. zv. affidavit (§ 15, odst. 4. a 5., vl. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.).

(3) Dodatečné označení provede se podle § 10 vl. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., za podmínek tam stanovených.

(4) Dodatečné označení povolí berní správa (finanční ředitelství) bydliště žadatelova; provede je berní úřad v sídle okresního finančního ředitelství (finančního ředitelství) příslušného podle bydliště žadatelova, v Praze finanční zemská pokladna.

(5) Peněžní ústavy (zvláště zemské, akciové banky i jich filiálky), které dovezly značný počet neoznačených cenných papírů s nevyplacenými dosud splatnostmi dospělými do 10. května 1923, mohou u zemského finančního úřadu žádati, aby k nim vyslal úředníka, který rozhodne o přípustnosti označení podle dokladů (§ 10 vl. nař. č. 126/1919 Sb. z. a n.), jež ovšem nutno mu předložit, a označení provede u ústavu samého (srov. § 12 cit. nař.).

§ 10.

Deposita, při nichž nejsou splněny podmínky úmluvy.

(1) Žádati lze též za uvolnění deposit, při nichž nejsou splněny podmínky úmluvy (úmluvy čl. I., bod 1., odst. 2. a 3. od konce).

(2) Žádosti tyto řádně sepsané, odůvodněné a doložené podati jest rovněž buď přímo u maďarského depositního místa nebo u tuzemské berní správy (finančního ředitelství) bydliště žadatelova.

(3) O žádostech těchto rozhodují maďarské úřady nezávisle.

II. Vývoz z Československa do Maďarska.

§ 11.

Řízení povolovací (vývoz).

(1) O žádostech maďarských příslušníků za uvolnění a vývoz deposit uložených v tuzemsku podle čl. II. úmluvy rozhodují berní

správy (na Slovensku a Podkarpatské Rusi finanční ředitelství), v jejichž obvodu jest sídlo místa depositního (bydliště depositářovo), s platností konečnou.

(2) Do jejich rozhodnutí není další opravný prostředek přípustný. Podati lze pouze jako mimořádný prostředek opravný dohlédací stížnost u ministerstva financí (čl. III., odst. 1., úmluvy). Žádosti podati jest dvojmo.

(3) Tuzemští depositáři, jimž byla žádost za uvolnění zaslána z Maďarska přímo, předloží došlé žádosti (v obou stejnopisech i s doklady) své berní správě (finančnímu ředitelství) nejdéle do 14 dnů k rozhodnutí a oznámí jí zároveň případné své námítky proti uvolnění s příslušnými doklady (čl. II., bod 3., úmluvy).

(4) Žádosti, které došly nikoli od tuzemských míst depositních, nýbrž od maďarských úřadů (čl. II., bod 3., úmluvy), buďtež dříve, než o nich bude rozhodnuto, zaslány k vyjádření tuzemskému místu depositnímu, které, má-li proti vydání deposita námítky, nechť je úřadu oznámí a doloží.

(5) Depositní místa jsou povinna oznámiti berní správě (finančnímu ředitelství) na vyzvání veškeré skutečnosti potřebné k zjištění správnosti údajů žadatelových.

(6) Berní správy (finanční ředitelství) zapisují žádosti do zvláštního záznamu. Prozkoumají předložené doklady o státní příslušnosti, bydlišti a vlastnictví deponentově [úmluvy čl. II., bod 1., lit. a), b)] a žádosti nedoložené nebo nedostatečně doložené vrátí podateli (v obou stejnopisech i s doklady) k doplnění. Žádosti, kde nejsou splněny podmínky čl. II. úmluvy, zamítnou zpravidla rozhodnutím, které musí býti řádně odůvodněno (čl. III., odst. 1., úmluvy); v tom případě vrátí podateli jen jeden stejnopis žádosti s čistopisem rozhodnutí a s doklady, kdežto druhý stejnopis žádosti s konceptem rozhodnutí uschovají. Zamítnouti lze však žádost jen, je-li nepochybně zjištěno, že podmínky úmluvy nejsou splněny. V případech pochybných nechť předloží berní správa (finanční ředitelství) spis se zprávou o věci a s návrhem přímo ministerstvu financí k rozhodnutí (srov. ale také posl. odst. §u 13).

(7) Sezná-li však berní správa (finanční ředitelství), že podmínky uvolnění dle článku II. úmluvy jsou splněny, opatří jeden ze stejnopisů žádosti (seznamu) doložkou: „Podle čl. II., bod 1., úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským ze dne

13. července 1923 o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů (č. 225 Sb. z. a n. z r. 1924) povoluje se uvolnit a vyvézt z území Československé republiky hodnoty v žádosti (v seznamu) uvedené.

Berní správa (finanční ředitelství) v.....
..... dne

a vrátí tento stejnopis žádosti s doklady podatelci.

(8) Druhý stejnopis žádosti s poznámkou, že bylo žádosti vyhověno, budiž uschován.

(9) Žádosti správ odkazů, darů, stipendií a nadací, jakož i municipií a obcí, budťež před rozhodnutím předloženy na Slovensku ministru s plnou mocí pro správu Slovenska, na Podkarpatské Rusi a v ostatních územích zemské (civilní) správě politické k vyjádření o tom, jsou-li podmínky úmluvy splněny. V pochybnostech nechť se zemské správy politické obrátí na ministerstvo vnitra.

(10) O vyřízení žádostí došlých od úřadů maďarských přímo budťež zpraveny jak maďarský úřad, tak i tuzemské místo depositní.

(11) Povolovací výměr tuzemské berní správy (finančního ředitelství) nahrazuje jakékoliv potřebné povolení vývozní (čl. II., bod 8., úmluvy).

§ 12.

Dodatečný soupis a označení cenných papírů k vývozu určených podle vl. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n.

Obsahuje-li depositum, určené k vývozu do Maďarska, cenné papíry, jichž maďarský příslušník nabyl před 1. březnem 1919, kterých však dosud ani tuzemský depositář [§ 3, lit. c), vlád. nař. č. 126/1919 Sb. z. a n.] k soupisu nepřihlásil, ačkoli papíry soupisem povinny byly, jest depositář povinen papíry přihlásiti k soupisu dodatečně u své berní správy (finančního ředitelství) (čl. II., bod 5., odst. 2., úmluvy a § 9 vyhlášky).

§ 13.

Československá dávka z majetku a jiné dávky. Zástavní a jiná práva váznoucí na depozitech v Československu. Deposita, při nichž nejsou splněny podmínky úmluvy.

(1) Hodnoty, které podle úmluvy budou vyvezeny, nelze ve státu, odkud se vyváží, po-

stihnouti ani dávkou z majetku ani jinou dávkou, která by uvolnění a vývoz ztěžovala (čl. II., bod 5., odst. 1., úmluvy).

(2) Byla-li z hodnot těchto dávek předepsána, budiž odepsána z moci úřední.

(3) Při hodnotách, jichž nabyl maďarský státní příslušník po 1. březnu 1919 od osoby, která v tuzemsku podléhá dávce z majetku (srov. čl. II., bod 5., odst. 3., úmluvy), vyšetří berní správa (finanční ředitelství), byla-li hodnota tato přihlášena k soupisu a přiznána k dávce z majetku.

(4) Nestalo-li se tak, zahájí proti této osobě řízení trestní podle platných předpisů o soupisu a o dávce z majetku.

(5) Váznou-li na depozitech, která mají býti uvolněna, práva zástavní nebo jiná, ať soukromá, ať veřejná, nesmí býti depositum bez souhlasu depositního místa uvolněno, i když podmínky úmluvy jsou splněny (čl. II., bod 8., úmluvy).

(6) Má-li tudíž depositář v té příčině námitky, oznámí je berní správa (finanční ředitelství) žadateli s podotčením, že o žádosti rozhodne, jakmile bude jí oznámeno, že depositář s uvolněním deposita souhlasí.

(7) Zvláštním podáním lze žádati ovšem také za vydání deposit v Československu uložených, na něž se depositní úmluva nevztahuje.

(8) Takové žádosti řádně sepsané a odůvodněné podati lze u československého místa depositního anebo u maďarského finančního ředitelství podle bydliště žadatelova (v Budapešti u král. maďarského inspektora daní), která je zašlou berní správě (finančnímu ředitelství), příslušné podle místa depositního.

(9) Berní správy (finanční ředitelství) předloží žádosti tyto s návrhem vyřízení přímo ministerstvu financí k rozhodnutí.

B.

Označení československých cenných papírů v Maďarsku.

§ 14.

(1) Československé cenné papíry, které jako vlastnictví maďarských příslušníků nalézají se na území království Maďarského a nemohly proto býti označeny československou značkou soupisovou podle nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., označí touto značkou dodatečně vyslanectví republiky Československé v Budapešti na žádost dle čl. IV. úmluvy řádně

doloženou. Žádosti za dodatečný soupis a označení podané na předepsaných tiskopisech s doklady [čl. IV., a) a b), úmluvy] přijímá do 6 měsíců od účinnosti úmluvy, t. j. nejdéle do 30. dubna 1925 vyslanectví republiky Československé v Budapešti, Akademia utca 17, prostřednictvím Maďarsko-české průmyslové banky v Budapešti, u které lze obdržeti tiskopisy žádostí (soupisových seznamů) za cenu, kterou vyslanectví stanoví vyhláškou.

(2) Bližší pokyny udělí na žádost vyslanectví republiky Československé v Budapešti nebo Maďarsko-česká průmyslová banka tamtéž.

(3) Při vyřizování žádostí za označení papírů postupovati bude vyslanectví blahovolně, připouštějíc též důkaz pravděpodobnosti o skutečnostech zde rozhodných.

(4) Vyskytnou-li se přes to zamítavá vyřízení, může se žadatel prostřednictvím československého vyslanectví v Budapešti obrátiti zvláštní, odůvodněnou žádostí na ministerstvo financí republiky Československé v Praze. Takové žádosti předloží vyslanectví jednotlivě s příslušnou zprávou bez odkladu ministerstvu financí v Praze (čl. IV., odst. 6., úmluvy).

(5) Toto označení jest náhradou za potvrzení (t. zv. affidavit) potřebné podle § 15 vl. nař. ze dne 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., pro výplatu splatností neoznačených československých cenných papírů, pokud dospěly do 10. května 1923 (srov. vyhlášku ze dne 5. května 1923, č. 93 Sb. z. a n.).

(6) Za označení vybírá se poplatek $\frac{1}{2}\%$ ze jmenovité hodnoty papíru v korunách československých (přepočtených na koruny maďarské) (srov. § 4 vl. nař. č. 126/1919 Sb. z. a n.).

(7) Vkladní knížky nepokládají se za cenné papíry podle ustanovení tohoto paragrafu (čl. IV., předposlední odstavec, úmluvy); jich

soupis a označení provedeno bude, pokud nebyly dosud sepsány, podle zvláštní vyhlášky maďarské vlády.

(8) Cenných papírů, které podle úmluvy mohou býti z Maďarska do Československa dovezeny, nebude však vyslanectví označovati. Papíry takové označeny budou, pokud obsahují splatnosti dospělé do 10. května 1923, teprve po dovozu do tuzemska dle § 9 této vyhlášky.

C.

Povinnosti depositářů.

§ 15.

Povinnost sdělovati data o depozitech.

(1) Tuzemské státní a jakékoliv jiné úřady, státní pokladny, veřejní notáři a peněžní ústavy jsou povinni oznamovati maďarským deponentům na žádost veškerá potřebná data o jejich depozitech, která byla u nich uložena, za stejných zákonných podmínek jako deponentům tuzemským (bod 1. zápisu k úmluvě).

(2) Stejně mohou českoslovenští deponenti požadovati na maďarských místech depositních sdělení veškerých potřebných dat o svých depozitech.

(3) Dále jsou svrchu uvedená tuzemská místa depositní povinna podle svého vědomí sestaviti seznamy deposit maďarských příslušníků, která u nich jsou uložena a vyvezena nebyla jen proto, že jejich majitelé, ač byli oprávněni, za uvolnění a vývoz nežádali (čl. VIII. úmluvy). Seznamy tyto buďtež předloženy do 31. prosince 1925 prostřednictvím příslušného zemského finančního úřadu ministerstvu financí.

Bečka v. r.